ΤΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαράκοντα δύο Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσώη καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλο μὲν τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ Προσόμοια τρία.

Ἦχος δ'
Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεὶς

Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροὶς ἀναφανέντες, καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀστέρες ἄδυτοι, ἐν τῷ σεπτῶ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας, ἄθλων λαμπρότησιν ἐφωτίσατε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ διελύσατε, πλάνης τὸ σκότος πανεύφημοι, καὶ νὺν πρὸς φέγγος, τὸ αἰωνίζον μετεβιβάσθητε, ὅθεν ἓν πίστει, τὴν φωσφόρον τε, καὶ ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν, ἐκτελοῦμεν προστάτας, ἀγαθοὺς ἡμῶν πλουτήσαντες.

Ἀπαγωγὴ Χριστομάρτυρες βιαία, δέσμιοι γεγόνατε, καὶ ἀπετέθητε, ἐν φυλακῇ ἐπὶ μήκιστον, ἅπαντες χρόνον, θεῖοι τῆς πίστεως, ὄντως φύλακες, ἐντεῦθεν μαινόμενος, θὴρ ὁ δυσώνυμος, ξίφει ὑμᾶς ἐθανάτωσε, μὴ βουληθέντας, εἶξαι τοὶς τούτου δεινοῖς προστάγμασι, καὶ νὺν τὰ ἄνω, ἐκληρώσασθε, χαρμονικῶς τεσσαράκοντα, πρός δυσὶ πεφυκότες, παναοίδιμοι βασίλεια.

Σὺν Κωνσταντίνω Βασσώη καὶ Καλλίστω, Θεόφιλον ἅπαντες, καὶ τὸν Θεόδωρον, καὶ τὸν λοιπὸν θεῖον ὅμιλον, τῶν Ἀθλοφόρων, μεγαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν, θανεῖν γάρ προείλοντο, ὑπὲρ τῆς πάντων Ζωῆς, σφαγιασθέντες γηθόμενοι, καὶ νὺν ἐν πόλει, Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπαναπαύονται, καὶ ἐξαιτοῦνται τοῦ εὑρεῖν ἡμᾶς, ἁμαρτημάτων τὴν ἄφεσιν, ἐν ἡμέρα τῆς δίκης, καὶ τελείαν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων, ἀθλίως κατήντησα, ἐξ ἀμελείας μου, καὶ ῥαθυμίας ὁ δείλαιος, καὶ ἀπορία καὶ ἀπογνώσει νυνὶ συνέχομαι, γενοῦ μοὶ βοήθεια, καὶ ἱλαστήριον, καὶ σωτηρία Πανάχραντε, παραμυθίαν, εὐμενεστάτην παρεχομένη μοί, σὲ ἱκετεύω καὶ σοῦ δέομαι, καὶ προσπίπτω καὶ πίστει κραυγάζω σοί, Μὴ δέ, τέλος, τῶ ἀλάστορι ἐχθείην εἰς πίχαρμα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γὴν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα, καὶ γὰρ ἀναστήσομαι καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας, ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῶ ἰδίω, προσαγάγω ὧς φιλάνθρωπος.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὰ ἑξῆς, Ἰδιόμελα.

Δόξα... Ἦχος β' Μεθοδίου

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσαμένη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὰ αἵματα τῶν νέων Ἀθλοφόρων, τούτους γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψαμένη, θυσίαν ἄμωμον δὲ τὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε, Διὸ νικητὰς ὁ τούτους τῶν παρανόμων ἀναδείξας, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον, ταίς αὐτῶν πρεσβείαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον Ἦχος β'

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ

Ὕβρεις ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητήν, βλέψασα, Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα, Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; Δόξα τὴ πολλὴ εὐσπλαγχνία, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β' Συκεώτου

Φάλαγγα θεοστεφῆ, ἀρτιφανῶν Μαρτύρων, σφάγιον ἄμωμον, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντων προθύμως, τὸν ἁγιόλεκτον συνασπισμὸν τῶν τεσσαράκοντα δύο, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν, καὶ τὴν πανίερον μνήμην πνευματικῶς τελέσαντες, βοήσωμεν πρὸς αὐτούς, θραύσατε θράσος τῶν ἀσεβῶν καὶ βαρβάρων, καὶ ῥύσασθε λαὸν εὐσεβόφρονα, εὐχαῖς ἡμῶν, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Μεγάλων χαρισμάτων Ἁγνή, Παρθένε Μήτηρ μόνη Θεοῦ, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων

Ἦχος πλ. α'

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν, ὅτι ἐν σώματι θνητῶ τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τὴ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως, καὶ νὺν πρεσβεύουσι τώΚυρίω, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες κατὰ τὴν τάξιν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἄθλους ἐπαινῶ καλλινίκων Μαρτύρων. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. β'

Ὁ Εἱρμὸς

«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ, ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδήν, ἐβόα, ᾄσωμεν».

Ἀναφανέντες τῶ ὕψει τῆς τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίας Ἔνδοξοι ὡς ἀστέρες φαεινοί, τῶν πιστῶν φωτίζετε ψυχάς, τὸν τῆς πλάνης σκοτασμὸν ἀποδιώκοντες.

Θαρσαλεότητι γνώμης τῶ δυσμενεῖ, συμπλακέντες Μάρτυρες, κατεβάλετε αὐτόν, καὶ θανόντες εὕρατε ζωήν, ἀτελεύτητον ὁμοῦ μακαριώτατοι.

Λελαμπρυσμένοι τῶ κάλλει τῆς φωταυγοῦς, καὶ στερρὰς ἀθλήσεως, προσηνέχθητε Χριστῷ, τῶ τυθέντι Μάρτυρες σαρκί, καὶ χοροὶς μαρτυρικοὶς συνηριθμήθητε.

Οἱ τεσσαράκοντα δύο πανευκλεείς, τοῦ Κυρίου Μάρτυρες, μυριόλεκτον πληθύν, ἀνομούντων τρέψαντες πολλῶν, ἀγαθῶν ἐν οὐρανοῖς κατηξιώθητε.

Θεοτοκίον

Ὑπεραγία Παρθένε τῶν Ἀθλητῶν, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἡ κυήσασα Χριστόν, τὸν ὡραῖον κάλλεσιν αὐτόν, ὡραῖσαι τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἱκέτευε.

Ὠδὴ γ' Ὁ Εἱρμὸς

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου».

Σταδίου μέσον παραστάς, τὸν σωτήριον Λόγον, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ἐλευθέρα τὴ φωνή, ἐκήρυξας ἀνδρικῶς, καρτερόφρον, μέγιστε Θεόδωρε.

Ἐμφρόνως πίστει ἐναθλῶν, ἀπηρνήσω τὸ σῶμα, καὶ τομὴ τὴ τοῦ ξίφους, ὑποκλῖνας σεαυτόν, ἐτύθης ὥσπερ ἀμνός, Κωνσταντῖνε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Πιστὸν σὲ φίλον τοῦ Θεοῦ, ὁ καιρὸς τῶν ἀγώνων, ἐφανέρωσε πᾶσι, τῆς πρὸς σάρκα βλαβερὰς φιλίας τὸν λογισμόν, ἀποσπῶντα, κράτιστε Θεόφιλε.

Θεοτοκίον

Ἁγίων δῆμος ἐναθλῶν, τεσσαράκοντα δύο, σὲ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, Μητέρα παναληθῆ, ἐκήρυττεν ἐμφανῶς, δυναμοῦσαν, τούτους μεσιτείαις σου.

Κάθισμα ῏Ηχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς

Συμπεφραγμένοι ἀνδρικῶς πρὸς ἀνόμους, συντεταγμένοι λογικῶς πρὸς ἀθέους, τὴν πανοπλίαν ἤρασθε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, πίστιν μὲν ὡς μάχαιραν, ἐπὶ χεῖρα λαβόντες, ἀσπίδα τὴν ἐλπίδα δέ, τεθεικότες ἐπ' ὤμων, καὶ τῆς ἀγάπης θώρακα σαφῶς, ἐνδεδυμένοι, ἐχθροὺς ἐτροπώσασθε.

Ἕτερον ῏Ηχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἀπαχθέντες δεσμῶται ὑπὸ ἐχθροῦ, καὶ φρουρὰ συγκλεισθέντες χρόνοις πολλοίς, τὴ πίστει φρουρούμενοι, ἀσινεὶς διεμείνατε, καὶ τῷ ξίφει λυθέντες, τοῦ σώματος Ἅγιοι, τῷ ἐνθέῳ πόθῳ σαφῶς συνεδέθητε, ὅθεν ὡς φωστῆρες, διελάμψατε κόσμῳ, τοὺς πάντας φωτίζοντες, τὴ τοῦ Πνεύματος χάριτι, Ἀθλοφόροι μακάριοι, Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοὶς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν πάντα κατέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς κτίσεως, ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, Ἐν ὥρα τῆς κρίσεως, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, δώρησαί μοὶ τότε τὴν σήν, προστασίαν Δέσποινα πανάχραντε, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν, ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν πὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, Σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοὶς δούλοις σου, τοὶς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεία παθήματα.

Ὠδὴ δ' Ὁ Εἱρμὸς

«Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, Ἐκ διανοίας καθαράς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα».

Ἰσχὺϊ Μάρτυρες, τοῦ θείου Πνεύματος, κατεβάλετε πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς, δύναμιν ἀνίσχυρον, θανατωθέντες καὶ ζωήν, κληρωσάμενοι αἰώνιον.

Νευρώσας κάλλιστα, ψυχὴν ὁ Κάλλιστος, ταὶς ἐνθέοις μελέταις νεανικῶς, χαίρων προσεχώρησε, πρὸς τὴν τοῦ ξίφους ἐκτομήν, τὰ οὐράνια κληρούμενος.

Ὡραίως ἔστησας, ἐν πέτρᾳ γνώσεως, τοῦ νοός σου Βασσώη τὰς νοητάς, βάσεις καὶ ἐσκέλισας, καταδιώξας ἀνδρικῶς, τοὺς ἐχθρούς σου παμμακάριστε.

Κενοῦντες αἵματα, λαμπρῶς τὰ πνεύματα, παρεδώκατε ἅμα τῷ δι' ἡμᾶς, πλούτῳ ἀγαθότητος, αἷμα τὸ

ἴδιον Σταυρῷ, Παναοίδιμοι κενώσαντι.

Θεοτοκίον

Ἁγνὴν Μητέρα σε, οἱ θεῖοι Μάρτυρες, ἐπιστάμενοι Κόρη, καὶ τὴν ἐν σοί, δόξαν κλεϊζόμενοι, τὰς ἀθανάτους δωρεάς, ἐν ὑψίστοις ἐκληρώσαντο.

Ὠδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοὶ ψυχάς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον».

Λαμπάδες ὤφθητε μυστικαί, φέγγει εὐσεβείας τὰς ψυχάς, τῶν εὐσεβῶν σελαγίζουσαι, καὶ τῆς ἀγνωσίας τὸ σκότος λύουσαι, Κυρίου Ἀθλοφόροι μακαριώτατοι.

Λεόντων χάσματα νοητῶν, Μάρτυρες Κυρίου εὐλαβῶς, παραδραμόντες γεγόνατε, βρῶμα τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων ἥδιστον, τρυφῆς ἀδιαρρεύστου καταξιούμενοι.

Ἱκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, Μάρτυρες προσάξατε Θεῷ, οἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα, ὅπως λυτρωθῶμεν πάσης κολάσεως, καὶ τῶν ἐπερχομένων ἀπείρων θλίψεων.

Θεοτοκίον

Νοός μου ἴθυνον δυσωπῶ, Ἄχραντε κινήσεις πρὸς Θεόν, ὁδὸν ζωῆς χρηματίζοντα, καὶ τῶν ἀθλοφόρων ἐξομαλίσαντα, τὰς τρίβους τὰς φερούσας πρὸς τὰ οὐράνια.

Ὠδὴ ς' Ὁ Εἱρμὸς

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί, Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε».

Ἱστίῳ πτερούμενοι, τοῦ Σταυροῦ οἱ Ἀθληταί, παρανομίας θάλασσαν, ὑπέπλευσαν ἀβρόχως καὶ γαληνούς, λιμένας κατέλαβον, εὐσεβῶν κυβερνῆται χρηματίζοντες.

Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, Κωνσταντῖνον εὐσεβῶς, καὶ τὸν κλεινὸν Θεόδωρον, Κάλλιστόν τε Βασσόην καὶ σὺν αὐτοῖς, τὸν μέγαν Θεόφιλον, καὶ τοὺς τούτων συνάθλους εὐφημήσωμεν.

Ὡς ἄνθη ἡδύπνοα, ἐν λειμῶνι μυστικῶς, τῶν Ἀθλητῶν ἀνθήσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν νοητῆς, ὀσμῆς ἐπληρώσατε, τὸ δυσῶδες τῆς πλάνης ἀπελάσαντες.

Θεοτοκίον

Νομίμων σε ἄνευθεν, τῶν τῆς φύσεως Χριστέ, ὑπερφυῶς ἐκύησεν, ἡ Θεοτόκος Κόρη ὡς ἀληθῶς, νομίμως τοὺς Μάρτυρας, ἐναθλήσαντας πίστει στεφανώσαντα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ παρὸν Κοντάκιον, καὶ τὸν Οἶκον ειδ' οὗ, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Τοὺς νεοφανεῖς, ὁπλίτας τῆς Πίστεως, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ, προθύμως ἐναθλήσαντας, ἐγκωμίων στέμμασιν, ἐπαξίως πάντες στεφανώσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας Χριστῷ, ὡς πύργους καὶ φυλακας τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Ὁ Οἶκος

Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἀμήχανον κάλλος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν, ἣν Ἀγγέλων χοροὶ ἐπιθυμοῦσι θεάσασθαι, ἐν παρρησίᾳ ἡμεῖς ὁρῶντες, μετὰ πάντων Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος, οἱ τοῦ Χριστοῦ τεσσαράκοντα καὶ δύο Ἀθληταί, ταὶς ἁγίαις ἡμῶν πρεσβείαις, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας φωτίσατε, ἁμαρτιῶν τὸ σκότος διώκοντες, καὶ υἱοὺς φωτός ἐργαζόμενοι, ὡς πύργοι καὶ φύλακες τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ ἀθλησάντων, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασσώη καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχοι

· Τὴν ἐξάριθμον συντεθειμένην φέρει,
· Σὺν ἑπταρίθμω ἡ τετμημένη φάλαγξ.
· Τεσσαράκοντα κάρηνα δυοῖν ἅμα ἕκτη ἐτμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρκαδίου.

Στίχοι

· Ὀσφὺν νοητὴν ἀρεταὶς ἐζωσμένος,
· Εὔζωνος, Ἀρκάδιε, πρὸς πόλον τρέχεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἡσυχίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχοι

· Δούς, Ἡσύχιε, σαυτὸν ἡ σύχω βίω,
· Τέλους φθάσαντος, ἡσυχάζεις ἐκ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Μάξιμος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Στίχοι

· Ὅλω βλέπων νῶ Μάξιμος πρὸς τὰ στέφη,
· Πρὸς τὰς βολὰς ὑπῆρχε τῶν λίθων λίθος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Εὐφρόσυνος, ὕδωρ κοχλάζον ποτισθείς, τελειοῦται.

Στίχοι

· Ζέον πεπωκως φιάλη κοίλη πόμα,
· Ὁ Μάρτυς Εὐφρόσυνος εὐφράνθη μάλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἑλένης.

Στίχοι

· Δίδωσιν ἡμῖν Ἑλένη ταύτην χάριν,
· Βλέπειν τὸ σῶσαν ἐκ φθορᾶς ἡμᾶς ξύλον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς εὑρέσεως τῶν τιμίων ἥλων.

Στίχοι

· Φανέωτες ἧλοι Βασιλεῖ, τοῦ μὲν κράνους,
· Ἄγαλμα κεῖνται, τοῦ χαλινοῦ δὲ κράτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Ἰουλιανὸς καὶ Εὔβουλος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

· Δεῦρο, ξίφει θάνωμεν, Εὐβούλω λέγει,
· Ἰουλιανός, εἰσφέρων εὐβουλίαν.

Ταὶς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοὶς ὁσίοις Παισί, τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Μετὰ χρόνιον εἱρκτὴν οἱ τεσσαράκοντα, καὶ δύο Χριστοῦ Μάρτυρες, τῆς τοῦ σώματος φυλακῆς λυθέντες ὡς αὐτοῦ, φυλάξαντες νόμους ἀληθεῖς, φύλακες ὤφθησαν ἡμῶν, οἰκοῦντες τοὺς οὐρανούς.

Αἰχμαλώτους θείους παίδας ἔμιμήσασθε, τρεῖς τοὺς ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, ὡς αἰχμάλωτοι ἀπαχθέντες, χώραν εἰς μακράν, καλλίνικοι Μάρτυρες, ἐν ᾗ τὸν πολυτάραχον ἐχθρὸν ᾐχμαλωτεύσατε.

Ῥείθροις αἵματος ὑμῶν τῆς ματαιότητος, χειμάρρους ἐξηράνατε, ποταμίοις δὲ ἐμβληθέντες ῥεύμασι

Σοφοί, πρὸς ὕδωρ μετέβητε ζωῆς, ἐποχετεύοντες ἡμῖν, ἀθανασίας κρουνούς.

Θεοτοκίον

Νόμος Ἄχραντε καινότατος ὑπάρχουσα, τὸν Λόγον ἐγγραφόμενον, ἐν σοὶ ἔσχηκας, τὸν ἐν βίβλῳ ζώντων τοὺς αὐτοῦ, ἐγγράψαντα θείους Ἀθλητάς, τὰ γεγραμμένα ἐμμελῶς ἀποπληρώσαντα.

Ὠδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐκ φλογὸς τοὶς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας, ἅπαντα γὰρ δρὰς Χριστέ, μόνω τῶ βούλεσθαι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὑπελθόντες Μαρτύρων τὸ θεῖον στάδιον, σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας προσεπεδείξασθε, τρέποντες ἐχθρόν, ταὶς ἀτρέπτοις ἐνστάσεσιν, ὅθεν εὐφημοῦμεν, ὑμᾶς Χριστοῦ ὁπλῖται.

Ῥωμαλέως ἀντέστης τοὶς ματαιόφροσιν, Ἀθλητὰ Κωνσταντῖνε τοὶς ἀναγκάζουσι, σὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀποσπᾶν ἀγαπήσεως, καὶ ταὶς τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαις ἠριθμήθης.

ὥσπερ ἄκακοι ἄρνες ὁμοῦ θυόμενοι, πρὸς δυισὶν Ἀθλοφόροι οἱ τεσσαράκοντα, πάθος τὸ σεπτόν, τοῦ τυθέντος ὡς πρόβατον, χαίροντες μιμοῦνται, πολλὴ σὺν παρρησία.

Θεοτοκίον

Νυμφοστόλιστος φανεῖς σοὶ θεῖος Ἀρχάγγελος, Χαῖρε πύρινε θρόνε Θεοῦ ἐβόα σοί, Ἄχραντε Ἁγνή, ἀθλοφόρων κραταίωμα, ὁμολογησάντων Θεὸν σαρκὶ φανέντα.

Ὠδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοίς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταίς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν».

Ἰδεῖν τὸν Κύριον ἠξιώθητε, στέφος ὑμῖν δωρούμενον τῆς δόξης τὸ ἄφθαρτον, Κωνσταντῖνε, Βασσώη, Θεόδωρε, Κάλλιστε γενναιόφρον, μάκαρ Θεόφιλε, ἅμα τοὶς λοιποίς, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε.

Ὡς φῶς ὡς ὄρθρος ὡς μέγας Ἥλιος, τῶν Ἀθλητῶν ἡ μνήμη ἀναλάμψασα σήμερον, τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνε, ταύτην ἐπιτελοῦντες, τούτους αἰνέσωμεν, μέλεσιν αὐτῶν, τὸν Λυτρωτὴν Χριστὸν δοξάσαντας.

Στρατὸς Μαρτύρων θεῖος κατάλογος, ἀθλητικὸς δυσὶ πρὸς τεσσαράκοντα χάριτι, μυριάσιν Ἀγγέλων ἠρίθμηται, λύσιν ἡμῖν πταισμάτων, νὺν ἐξαιτούμενος, μέτρω τῆς νηστείας, ἡμερῶν τῶν τεσσαράκοντα.

Ἡ γῆ τὸ αἷμα ὑμῶν ἐδέξατο, καὶ ποταμὸς τὰ σώματα ῥιφθέντα συνήνωσε, κεφαλαὶς ταὶς τμηθείσαις Πανόλβιοι, ὕπερθεν φερομένης, θείας λαμπρότητος, καὶ προηγουμένης, ἐμφανῶς δυνάμει κρείττονι.

Θεοτοκίον

Φωτὸς δοχεῖον θεοχαρίτωτε, φωτιστικαὶς αὐγαίς σου τὴν καρδίαν μου φώτισον, ῥαθυμίας τὰ νέφη διώκουσα, καὶ τὸ τῆς ἁμαρτίας, σκότος ἐξαίρουσα, ἡ τὸν ἀναμάρτητον Θεὸν ἀποκυήσασα.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ ἐξαποστειλάριον, εἰ δὲ ἐνάλλη ἡμέρα, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Ἐξαποστειλάριον

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Τετραδεκάριθμος χορός, σὺν δυσὶν ὁμοψύχοις, ἐνήθλησε στερρότατα, μέχρι τέλους καὶ πάσας, τὰς μηχανὰς κατέβαλε, τοῦ ἐχθροῦ καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις, τὸ δὲ στέφος τῆς νίκης, ἐκομίσατο φαιδρόν, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Θεοτοκίον

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθές, καὶ τὸ ἔλεος μέγα, ἐπίβλεψον πανύμνητε, Θεοτόκε Παρθένε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ παθῶν τὸν θόρυβον, καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, διασκέδασον Κόρη, καὶ πυρὸς τῆς γεέννης, ῥῦσαί με σαὶς πρεσβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων ψάλλομεντόεντῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ λοιπά. Αἱ συνήθεις μετάνοιαι, ἡ α' Ὥρα, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.